

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XLII. Porrò nihil erat in Templo, quod non auro tegetetur. 3. Reg. c. 6. v.
22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

num, Abrahamum, Isaacum, Josephum, Moysen, &c. mediatores adduxerit, tamen & illi, quoad hanc maculam, & ipsis olim inhaerentem, rejecti, reinfectâ, dimissi sunt, quousque MARIA, Verbi Divini electa Genitrix, suâ in Conceptione, obviâ procedens, maternam ob reverentiam, humanissimè excepta, non tantum violentiæ dicti peccati generosè obtulit, utpote singulariter ab eo præservata, verum etiam per illam, ejusdemque benedictum ventris Fructum, tota Patria, id est, totum humanam genus à Divinâ vindictâ fuit conservatum; ac si dicere voluisset

DEUS: *Vicisti Mater iram meam, nec ad momentum tibi irascer: insuper & reliquos Adæ filios, licet mihi invisos, dono precibus tuis, si tamen, ut sanguine meo redempti, ita lavacro Baptismatis abluti, de novo peccare desierint, &c.*

§. 7. *Anagramma.*

Libera, aC tVta, à LapsV 287.
ADaMI.

Regina mirè tuta, à lapsu communè Adæ!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XLII.

§. I. *Scriptura.*

288. In hoc templo, sine Labe
Concepto, CVncta
aVro teCta.

3. Reg. c. 6. v. 22. *Porrò nil erat in Templo, quod non auro tegetetur.*

Cum celeberrimum tandem illud, ac præstantissimum Salomonis Templum, Divino Nomini extruendum susciperetur, c. 5. v. 17. præcepit ante omnia Rex, ut tollerent lapides grandes, lapides pretiosos in fundamentum Templi. Porrò (ut Sacra refert Historia) Nil erat in Templo, quod non auro tegetetur. Sed & totum altare Oraculi texit auro. Insuper & pavimentum Domus texit auro, intrinsecus, & extrinsecus. Si deinde scire cupias, quot anni in extruptione sumptuosissimi hujus Templi fuerint consumpti? ecce Scripturam! *edificavitque eam annis septem.* Cæterum implente hoc Templum gloriâ Domini, quis explicet Majestatem? Audi iterum Sacrum Histo-

ricum, hæc referentem: *Et non poterant Sacerdotes stare, & ministrare propter nebulam: impleverat enim gloria Domini Domum Domini.* Quid dicam de solennitate Dedicationis? *Mastravit certè Salomon hostias pacificas, quas immolavit Domino, boum viginti duo millia, & ovium centum viginti millia. Et dedicaverunt Templum Domini Rex, & Filij ejus.* Verbo: *Fecit Salomon in tempore illo Festivitatem celebrem, & omnis Israël cum eo.* Tandem apparens Salomoni Dominus, ut suum in hac splendidâ Templi extruptione beneplacitum ostenderet: *Sanctificavi, ait, Domum hanc, quam edificasti, ut ponerem Nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.*

Verum à Templo hoc Salomonico, ad aliud Templum, longè splendidius, incomparabiliter pretiosius, totum quantum aureum convertamur. Cum enim *Templum Virginale, MARIA,* à mellifluo Bernardo, & alijs sic intitulata, Divino Nomini, id est, JESU, ex eâ nascituro, à Divinâ Sapientiâ extrueretur, ante omnia con-

constituit, tolli lapides grandes, ac preciosos in fundamentum, id est, poni in ipso Conceptionis exordio fundamentum firmissimum Sanctitatis, juxta illud Psalmistæ: *Fundamenta ejus in montibus Sanctis*, sive, ut Hebræi legunt, *in montibus Sanctitatis*, nil Sanctitati contrarium in primo etiam articulo illo admittendo. Porro nihil erat in Templo hoc Mariano, quod non auro tegetetur, & quidem purissimo, summæ in DEUM dilectionis, tam *intrinsicus*, quàm *extrinsicus*, tam in corpore, quàm in animâ: de quo auro S. Laurentius Justinianus ita discurrit: *Est aurum mundum, carere peccato mortali, est mundius, carere veniali, mundissimum aurum est, carere fomite peccati, quod nullus habuit, præter Beatam Virginem; unde congruè attribuitur ei superlativus gradus, dicendo: vestivit eam Auro purissimo, &c.* Hoc Templum non annis tantum septem ædificatum, sed ut Bernardus ait: *Negotium sæculorum*, gloriâ Domini jugiter impletum fuit, Vate Regio haud vanè prophetante: *In Templo ejus omnes dicent gloriam.* Quod si in Templo illo Salomonis ipsi etiam Sacerdotes stare non potuerunt, propter nebulam gloriæ Domini, Templum implentis: quomodo credibile erit, in Templo hoc Virginali stare, ac subsistere unquam potuisse Principem tenebrarum, gloriâ Domini penitus confusum, ac excæcatum? Hoc proinde Templum, summâ celebritate, ab ipso Cœlesti Salomone statim ab initio fuisse dedicatum, quis dubitet? si enim in Templi cujusdam materialis Dedicatione, Ecclesia oleo perungi ab Episcopo solet, in MARIAM totus sese effundere voluit Spiritus Sanctus: si humus Ecclesiæ cinere respergitur, in MARIA mox ab initio ignis flagrabat ardentissimæ charitatis: si ibi græcis, latinisque litteris integrum A. B. C. terræ inscribitur, hinc non in pulvere quidem, sed in Virginali bargameno, Divino exarabatur digito A, & Ω, Verbum Divinum: si Ecclesiarum muri aquâ lavari assolent benedictâ,

in MARIA nihil aderat abluendum, quia pura omnia: si in Ecclesiæ materialis Dedicatione parietes signantur Sacratissimo Crucis signo, hinc aspersa jugiter immolandi Agni immaculati sanguine MARIA, omnem obtinuit benedictionem, & securitatem, per prævisa Sacratissimæ Passionis merita. Ut igitur in splendidissimâ hac extruptione Templi Mariani, verè Aurei, summum ostenderet beneplacitum Divina Majestas, non tantum illud, tanquam Nomi suo, seu potius Filio incarnando, ab æterno præparatum, specialiter Sanctificavit, verum etiam ipse DEI Filius, Patri per omnia cœqualis, summus secundum Ordinem Melchisedech Sacerdos, suas quasi Primitias ibi celebrare, eidemque æterno Patri semetipsum in jure Sacrificium offerre voluit, oculis interim, ac corde Divino, in Virgineo hoc Templo, haud secus, ac in illo Salomonico, constanter permanentibus. Quis ergo, his auditis, non accedere percipiat ad splendidissimum hoc Templum, non auro tantum purissimo purissimæ Conceptionis, ac Charitatis perpetuæ undequaque fulgidum, verum etiam tantâ singularitate ab ipso Divino Numine consecratum, ac Sanctificatum? Hinc, hinc oculos nostros, ac corda iterum iterumque convertamus, huic Virgini sine omni labis scoriâ conceptæ aurum devotissimæ dilectionis offeramus, ut, eâ purgante, nos quoque aurum mundum, tam in corpore, quàm in animâ efficiamur.

§. 2. *Authoritas.*

S. FVLbertVs Carnotensis, 289.
 CLlens ConCEPTæ, à peC-
 Cato reMotæ.

1. *Ave MARIA! electa, insignis inter filias, que immaculata semper exististi, ab exordio tuæ Creationis, quia partitura eras creatorem totius Sanctitatis.*
 Serm. de Annunc.
2. *Hoc igitur imprimis adstruere fas est,*
 S 3 quod

Psal. 68.
 v. 1.

de Laud.
 M. L. 10.

Serin. 2.
 in Pent.

Psal. 28.
 v. 9.

quòd anima ipsius, & caro, in qua elegit habitaculum sibi Sapiencia DE I Patris, ab omni malitiâ, & immunditiâ purissima fuerunt, affirmante Scriptura, quòd in malevolam animam non introibit Sapiencia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Serm. de Nativ. B. V.

3. Una est MARIE, & Christi caro, & Filij gloriam cum Matre, non tam communem iudico, quàm eandem. Ibid.

§. 3. Ratio.

290. Labes originalis repugnat
amicitiæ DEI.

Beatissima Virgo MARIA fuit modo omnino specialissimo amica DEI, pro omni instanti. Ergo necessariò debuit excludere peccatum originale. Ant. constat ex eo; quòd enim aliquis specialiori modo DEO conjungitur, eò specialiori modo, est amicus DEI: Sed Beatissima Virgo, per maternitatem, tanquam per modum specialissimum, conjungitur DEO. Ergo B. V. MARIA omni modo specialissimo fuit amica DEI. Conseq. Prob. Peccatum originale, & quodlibet aliud peccatum grave reddit formaliter hominem inimicum DEI: Sed implicat, ut quis sit simul amicus, & inimicus. Ergo cum B. V. MARIA fuerit modo specialissimo amica DEI, necessariò debuit excludere peccatum originale.

§. 4. Historia.

291. ILLibata gratVLabVnDa
LaMpas.

Cum cursor quidam Hispaniæ Regis, Pontificum Sixti IV. Summi Christi Vicarij Diploma, in favorem immaculatæ extraditum, Madridum attulisset, non ingenti tantum gaudio tota Civitas perfundebar, verum etiam lampas nocturno tempore, coram devotâ immaculatæ Conceptionis Imagine, in publico foro

accendi solita, claro die, non sine insigni miraculo, spontè suâ ardere cœpit, eo ipso nimirum temporis momento, quo cursor optatus advenerat; quamvis enim exigua prorsus olei particula, à præteritâ etiam nocte in lampade superfuisset, aqua longo tempore fomentum suppeditavit, ac olei defectum jugiter supplavit. Accurrere haud immeritò, ad tam insolitum gratulundæ lampadis spectaculum, innumeri ferè homines, populosissimam hanc Urbem incolentes, ac pro manifesto immaculatæ Conceptionis indicio, debitas Numini gratias dixere. *Joannes Burghejus lib. de Patroc. Deip. c. 21. Nierenbergius in Parthenicis fol. 28. Raynaud. Tom. 8. pag. 323.*

§. 5. Symbolum.

In templo herCVLis 292.
non sVnt forDes.

Herculis hoc Templum est: procul hinc date
tergula Muscæ!

Templa decent puros non nisi pura Deos.
Numinis hæc Templum est: procul hinc date
crimina tergum!

Sola decet purum pura MARIA DEUM.

Sanctum est Templum tuum, mirabile in aquilone. Psal. 64. v. 5.

§. 6.

§. 6. *Antiquitas.*

293.

TEMPLI Ephesini, Dianæ
VoCATI, Liberatio.

TEmpore, quo iubente Alexandro, glorioso Macedonum Rege, jam sæpius à nobis deprædicato Civitas Ephesina destruenda, flammisque voracibus in pabulum tradenda erat, solum ab illo horribili incendio liberum voluit Rex Templum illud, quod Dianæ vocabatur, ac inter septem orbis miracula numerari merebatur. Causam reservati hujus Templi aliam non invenio, quàm quòd illud *Deæ puritatis* dicatum, à superstitionis Sacrificulis dicebatur. Eà propter ad primum dicti Templi introitum, hæc marmoris verba incidi, aureisque litteris describi curavit Alexander: *Puritas destructioni non est obnoxia.* *Lucan. l. 1.*

Quòd si, ex hoc unico motivo, Templum Dianæ, à communi incendio, esse liberum promeruit, qualis

multò magis privilegio, & libertate gavisum fuisse dicendum erit splendidissimum illud Templum, Enti purissimo ab æterno specialissimè dedicatum, in quo ipsum Verbum æternum, per novem Menses, corporaliter subsistere cogitabat? Certè piè credendum est, magnificentissimum Mariani hujus Templi ædificium, in primo per Conceptionem *MARIÆ* in orbem ingressu, aureis Divinæ charitatis litteris, insculpta gessisse eadem ipsa Alexandri verba: *Puritas destructioni non est obnoxia*, utpote quæ primam gratiam, & justitiam originalem, nunquam per turpe, ac commune crimen destrui patietur.

§. 7. *Anagramma.*

EVa MIRanDa, sIne pVgnâ 294.
ConCepta.

Admiror Te, Eva immaculata, sine pugnâ!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XLIII.

§. 1. *Scriptura.*

295.

ConCepto pVra, MVnere
reglo Data.

3. Reg. c. 10. v. 13. *Rex autem Salomon dedit Regina Saba omnia, quæ voluit, & petiit ab eo, exceptis his, quæ ultrò obtulerat ei, munere Regio.*

Felix certè Regina Saba! quæ suâ tum incomparabili pulchritudine, tum suavissimâ morum compositione, ad eò sapientissimi Regis captivavit animum, ac benevolentiam, ut non solum facile ei fuerit, omnia desiderata pro voto impetrare,

verùm etiam plurima insuper dona, munere Regio superaddita, ab eadem liberalissimâ Regis manu accepit. Sic enim Sacra nos instruit Historia, dicens: *Rex autem Salomon dedit Regina Saba omnia, quæ voluit, & petiit ab eo, exceptis his, quæ ultrò obtulerat ei, munere Regio.*

Sed quid hæc dona omnia, in comparatione illorum donorum, quæ purissima Numinis Genitrix à supremo illo Regum Rege, ac Domino Dominantium, meritissimo jure obtinuit? Dedit certè Cœlestis hic Salomon *MARIÆ*, destinatæ Coelorum Reginæ, proprijque Unigeniti futuræ in terris Genitrici, aggregationem omnium